

derved, fordi jeg erkjender, at dette Reductionsforflag ikke hviler paa den Tanke, som den ærede Rigsdagsmand vilde gjøre gjældende, en Tanke, som jeg ikke kan finde passende for vore Forhold. Netop naar man vil have det Hensyn, som han gjorde gjældende, for Die, at Ministeren navnlig altid er velende, idet hans Tiltræden og Fratræden fra Ministeriet hænger sammen med politiske Conjuncturer — og det er en Betragtningssmaade, hvis Rigtighed ikke kan miskjendes — saa vil Antagelse af et Forflag, der gik i den af ham antydede Retning, efter min fulde Overbeviisning være det Uheldigste, som kunde skee med Hensyn til hele Administrationens Fasthed. Den ærede Rigsdagsmand tilraadede at affæste Departementschefer og istedet derfor under enhver Minister sætte en Generalsecretair, det skulde, troer jeg, være en Contoirchef, som af Ministeren midlertidig blev eleveret til Generalsecretair-Postens Stilling, samt at der desuden skulde ansættes en Reifeinspecteur; dette Sidste er vistnok et mindre væsentligt Element, men jeg skal dog bemærke, at jeg troer, at et rejsende Tilsyn af og til er yderst hensigtsmæssigt i visse Retninger, men han vilde ikke kunne faae ved Siden af den omtalte Generalsecretair, hvis Stilling maatte faae en overveiende højere Betydning. Hvorfor nu Dpretelsen af en saadan Post vilde være det sikreste Middel, til at undergrave Administrationens jevne og faste Gang, er ikke vanskeligt at see; en saadan Generalsecretair vilde jo blive en ligesaa politisk Personlighed som Ministeren selv, og der vilde saaledes efter min Overbeviisning tabes den Betyggelse for Forretningernes jevne, rolige Gang og forsvarlige Afgjørelse, som med Hensyn til de løbende Forretninger netop ligger i de faste Departementschefer, der i Reglen ingenlunde hos os have nogen politisk Charakter. Jeg kan vel ikke rose mig af nogen lang Erfaring, men jeg har dog nogen Erfaring baade som Departementschef og som Minister, og det er min fulde Overbeviisning, at under vore Forhold vilde en Bortkastelse af det faste Departementschefselement meget snart paa den sorgeligste Maade føles i den hele Administration; jeg er derfor ogsaa overbevist om, at ingen Minister

vil gaae ind derpaa, ja jeg har ogsaa den Tro, at selv om den ærede Rigsdagsmand var Minister, saa vilde han aldrig prøve derpaa. I det Land, hvis Exempel ventelig har forsvævet den ærede Rigsdagsmand, nemlig Frankrig, er det aabenbart, at Administrationen har lidt under disse Generalsecretairer, hvorhos det fortjener at erindres, at man naturligviis ved Siden af disse Generalsecretairer har havt Mænd, som vi efter vore Forhold vilde kalde Departementschefer; ikke at tale om den eiendommelige franske Statsraads-Indretning; i et andet Land, nemlig England, hvor de politiske Hensyn have gjort sig gjældende, har man, om jeg saa maa sige, dobbelte Departementschefer, som den ærede Rigsdagsmand meget vel vil vide; man har der paa Grund af de større Forhold paa den ene Side følt Trangen til en politisk Departementschef, men man har paa den anden Side i Forbindelse dermed ogsaa erkjendt Uundværligheden af en fast, vedvarende Understatssecretair; med Ministeren væxler altsaa den ene af de ham nærmest tilfornødne Medarbejdere, hvorimod selv der den anden staaer fast, og ved Siden af disse Understatssecretairer findes i flere Ministerier selvstændig stillede Departementer, hvis Chefer vel nærmest maatte stilles i Klasse med saadanne Embedsmænd hos os som Generaltolddirecteuren, Generalpostdirecteuren o. s. v. Jeg kan saaledes ikke troe, at fremmede Landes Erfaring kan tale for den Organisation, som den ærede Rigsdagsmand vil antyde. Endnu mindre end den ærede Rigsdagsmand tør jeg trætte den ærede Forsamling, ved nu længere at fortsætte Betragtningen af dette Spørgsmaal, men der er et almindeligt Synspunkt tilbage, som af ham ligeledes, skjøndt korteligen, blev berørt, nemlig det meget omtalte Bygprincip. Saa længe vi ikke see den ærede Rigsdagsmands Tanke noget nærmere udviklet, kan jeg ikke nærmere gaae ind paa sammes Betydning; men jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det efter den Skizze, han gav, forekommer mig, at han vilde undergive Lønningsvæsenet en høj Grad af Vilkaarlighed; ligesaa lidt som jeg er nogen Ven af administrativ og ministeriel Vilkaarlighed, ligesaa lidt troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand bør være en Ven af le-